

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22151

за изменение в частта за разноските

гр. София, 27.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
закрито заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **1** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.248 от ГПК и е в стадии след изпращане от страна на ВАС на Молба/ наречена касационна жалба / за разглеждане на същата по реда на чл.248 ГПК.

Образувано е по МОЛБА/ наименована касационна жалба / от 23.04.2025 година на Председател на ДАБ към МС на РБ за изменение на Решение№ 12800/11.04.2025 година постановено по адм. дело № 1/2025 година по описа на АССГ в частта за разноските.

Оспорващият не е изразил становище по Молбата, но е изразил становище по касационната жалба в посока нейната неоснователност.

Настоящият съдебен състав след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, но неоснователна. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл.248,ал.1 ГПК/приложима по силата на препращащата норма на 144 АПК постановява, че в срока за обжалване,а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му,съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове ,с който производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството.

Следва да бъде посочено,че крайният момент,в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по- късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора

страна отговаря за разноси, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него.Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

В конкретния случай, страната поискала изменение на Решението е получила същото на 14.04.2025 година.Решението си съдът е изложил мотиви защо на оспорващия се дължат разноси в посочения размер- 500 лева – заплатен адвокатски хонорар. Доводът на процесуалния представител на ответника по оспорването ,че съгласно чл.92 от ЗУБ ДАБ е освободена от разноси освен за експертизи намира приложение само и единствено по отношение на търсещите закрила лица, но не и по отношение на ДАБ в частност на Председател на ДАБ, когато е страна в процеса, още повече, че производството се развива по реда на АПК и съгласно чл.143 от същия при отмяна на акта, оспорващият има право на разноси. Същите заплащат суми за адвокатско възнаграждение в случаите, когато не са поискали или не им е била предоставена безплатна правна помощ. Разпоредбата не създава благоприятен режим за административния орган и по никакъв начин не го освобождава от заплащане на съдебни разноси, направени от оспорващата страна. По отношение на административния орган-ответник намира приложение общата процесуална разпоредба на чл. 143, ал. 1 от АПК - при отмяна на обжалвания административен акт,ответникът дължи възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв. Разпоредбата не създава благоприятен режим за административния орган и по никакъв начин не го освобождава от заплащане на съдебни разноси, направени от оспорващата страна. В този смисъл е ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 13746 ОТ 05.11.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 11389/2020 Г., IV ОТД. НА ВАС и редица други.

Не са налице основания за неприсъждане на разноси в полза на оспорващия, респективно на това за изменение на решението в частта за разноските.

С оглед на това молбата за изменение на Решението в частта за разноските е неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.248 ГПК, Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ МОЛБА от 23.04.2025 година на Председател на ДАБ към МС на РБ изменение на Решение № 12800/11.04.2025 година постановено по адм. дело № 1/2025 година по описа на АССГ в частта за разноските.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от определението да се изпрати на страните.
Определението подлежи на обжалване по реда за обжалване на РЕШЕНИЕТО.

СЪДИЯ:

